

Симон Наріжний

**15 ЛІТ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНСЬКОГО
ІСТОРИЧНО-ФІЛОЛОГІЧНОГО
ТОВАРИСТВА В ПРАЗІ
(1923—1938)**

ПРАГА, 1940.

Симон Наріжний

**15 ЛІТ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНСЬКОГО
ІСТОРИЧНО-ФІЛОЛОГІЧНОГО
ТОВАРИСТВА В ПРАЗІ
(1923—1938)**

ПРАГА, 1940.

Друковано в Збірнику Українського Наукового Інституту в Америці, т. I.

Відбитка з додатком списку праць.

Заснування Українського Історично-Філологічного Товариства було здійснене пізніше, ніж деяких інших українських товариств в Празі, хоч про утворення його здійснювалася справа ще у Відні в зв'язку з організацією там Українського Вільного Університету. З перенесенням у 1921 р. цього університету з Відня до Праги перший час тут пішов на організаційні університетські справи — докомплетування професорського складу і т. п., — але вже в другому академічному році на чергу стало питання наукового товариства при УВУ.

При вирішенні його зустрілися дві різні практики, а саме — австрійських і російських університетів. При перших наукових товариствах не було, при других були. Тодіж виринала думка й про організацію одного універсального товариства, спільного для всіх наукових ділянок, але вона також упала й були засновані окремі товариства — медичне, правниче, історично-філологічне і т. д. В 1923 р. Історично-Філологічне Товариство було єдиним у Празі чисто науковим товариством. Інші подібні українські організації, що повстали тоді в Празі, більше дбали в своїй діяльності за професійні інтереси своїх членів, хоч деякі з них провадили також і наукову працю.

Українське Історично-Філологічне Товариство в Празі було засноване 30. травня 1923 р. групою професорів Філософічного Факультету УВУ, що складалася з Дм. Антоновича, В. Біднова, Дм. Дорошенка, Др. Ол. Колесси, В. Щербаківського і Др. Петра Андрієвського.

На першому ж зібранні названі фундатори обрали й тимчасову президію в складі проф. Дм. Антоновича (голова) й проф. В. Біднова (секретар) та призначили перше прилюдне засідання новозаснованого товариства на 7. червня. В члени Т-ва на цьому першому його зібранні прийнято 11 осіб.

Кількість членів Т-ва перший час збільшувалася з кожним засіданням. Товариство від початку своєї діяльності почало гуртувати в своєму складі всі активні сили української еміграції в Празі, що науково працювали в історично-філологічній галузі. Головною групою його членів стали професори Філософічного Факультету УВУ, але поруч з ними були й члени Факультету права та суспільних наук,

що працювали в ділянці історичних дисциплін, а також і наукові діячі, що з університетською організацією формально не були зв'язані. До праці в Т-ві зголосилися також деякі професори Української Господарської Академії в Подєбрадах, а пізніше, коли був заснований у Празі Український Педагогічний Інститут, то й його наукові сили. Кількість членів Т-ва зростала в міру того, як Прага все виразніше ставала культурно-науковим осередком української еміграції, куди хоч на короткий час прибували для праці все нові наукові сили.

Поповнення рядів Т-ва новими активними членами в пізніших роках частково дали й молоді наукові працівники, що закінчували свої високошкільні студії на еміграції — переважно в Празі — й віддавалися науковій діяльності.

Трохи згодом Т-во притягло до членства й осіб зпоза Праги, а ще пізніше й зпоза Чехії, й стало на свій час єдиним цього роду осередком українських сил, що працювали на еміграції в галузі історії, філології, філософії, археології, етнографії й інш. споріднених з ними дисциплін. В складі свого членства Історично-Філологічне Товариство від початку об'єднало за спільною працею наукових діячів з усіх українських земель. В цьому відношенні Т-во виявило себе в повному значенні всеукраїнською організацією. Найбільше членів, що брали постійну участь в його діяльності, перебуває в Чехії. Решта членів мала місцем свого дочасного осідку інші країни Європи й навіть Америки та Африки. Зі своїми закордонними членами Т-во мало досить живий зв'язок. Дехто з них надсилав йому для реферування свої праці, а більшість цих закордонних членів самі виступали на засіданнях Т-ва, коли приїздили до Праги.

Члени Т-ва поділяються на дійсних і співробітників. Протягом першого року діяльності Товариства кількість членів його досягла числа 31. В другому році свого життя Товариство складалося вже з 35 осіб, в третьому — 38, четвертому — 40, в п'ятому з 46, в шостому — 48, в сьомому — 53, у восьмому — 56, в дев'ятому (1931-32 р.) — 57. Це був рік, коли Товариство мало найбільшу кількість членів. В дальших роках обставини українського життя в Празі змінилися так, що Товариство не могло вже мати подостатнього припливу сил, т. щ. кількість його членів не тільки що не збільшувалася, а навіть зменшилася на кілька осіб.

Зменшення складу Товариства ставалося в наслідок смерті його членів. За весь час існування Товариства з його рядів вибули: проф. др. Агенор Артимович († 21. жовтня 1935 р. в Празі), проф. Василь Біднов († 1. квітня 1935 р. у Варшаві), проф. др. Станислав Дністрянський († 5. травня 1935 р. в Ужгороді), проф. Ростислав Лашенко († 30. жовтня 1929 р. в Празі), др. Модест Левицький († 16. червня 1932 р. в Луцьку), Вячеслав Липинський († 14/15 червня 1931 р. в Перпін к. Відня), проф. Константин Лоський († 14 жовтня 1933 р. в Празі) і проф. Федір Щербина († 28. жовтня 1936 р. в Празі). Крім того зі складу членів Товариства виступив у 1934 р. його д. чл. проф. С. Шелухин.

До складу членів Товариства найбільше прийнято професорів і до-

центів високих українських шкіл, а також лекторів, асистентів, професорських стипендіатів; членами його стали також професори гімназійні, директор Бібліотеки та Музею Наукового Товариства ім. Шевченка, різні наукові працівники не зв'язані службою в наукових установах і т. д.

За науковим фахом склад членів Товариства дуже різноманітний. Найбільше членів працювало в галузі історії України, також історії інших країн і епох, історії права, мистецтва, господарства, театру, літератури, в галузі лінгвістики, археології, філософії, етнографії, антропології та інших наукових ділянках.

Життям і діяльністю Товариства керувала його Управа, в складі якої протягом 15-ти років було дуже мало змін. Аж до кінця 1928 р. Управа складалася з тих осіб, що були вибрані при самому заснуванні Товариства. Для розвитку справи особливе значення мало те, що головою Товариства протягом всього часу був один з ініціаторів і фундаторів Товариства — проф. Дм. Антонович, який в співробітництві з першим секретарем проф. В. Бідновим надав діяльності Товариства організаційних форм і регулярності. Завдяки їхній витривалості Товариство навіть за складних і несприятливих еміграційних обставин не завмерло, а навпаки розвивалося й протягом цілих півтора десятка літ провадило значну наукову працю.

Товариство від початку заснування заняло в академічній системі української Праги своє місце, визначило тут свої функції й їх виконувало. Не маючи під собою жадної матеріальної бази, Товариство не могло ставити для себе ширших плянів.

Діяльність Товариства за минулий час виявилася головно в урядженні наукових засідань, на яких окремі члени Товариства відчитували свої доповіді. Ці доповіді піддавалися обговоренню, метою якого було доведення й оборона наукових позицій. Деяким темам присвячувалося й по кілька докладів, а деякі референти своїми працями викликали, крім звичайного обговорення, цілі контр-реферати.

Прочитані на засіданнях Товариства доклади були звичайно розвідками або рефератами більших монографій, що над ними працювали автори; часом були це розгляди нових наукових публікацій.

В останніх роках Товариство відчувало в своїй діяльності деякі труднощі головно в наслідок виїзду багатьох активних членів з Праги й Чехії взагалі. Але навіть і в останніх роках, коли кількість правьких членів Товариства значно зменшилася й коли прояви життя академічної еміграції в Чехії дуже зменшились, Товариство продовжувало регулярно свої засідання.

Щодо кількості відбух за цей час засідань і особливо щодо їх регулярності, то в цьому відношенні Історично-Філологічне Товариство в Празі займає серед подібних українських організацій і установ безперечно одно з перших місць, не тільки на еміграції, а й на самих українських землях, і то не лише за останній час, а взагалі.

Історично-Філологічне Товариство брало участь у різних національних культурних урочистостях та ювілеях українських наукових установ і окремих діячів, а також влаштовувало на їх пошану свої власні засідання. Спеціальними засіданнями відзначило Товариство

напр. 150. річницю зруйнування Запорозької Січі, 10-ліття заснування українських університетів у Кам'янці Подільському й Полтаві, 30-ліття заснування РУП і т. д. Щороку ж Товариство присвячувало що найменше одно, а то двоє й троє, засідань Т. Шевченкові. Ці шевченківські засідання принесли значний вклад в науку шевченкознавства.

Всього за 15 літ свого існування Товариство впорядило 404 засідань, де прочитано й обговорено 611 докладів, від 24 до 57 в рік.

Прочитані доклади дуже нерівномірно розподіляються по окремих відділах; все ж за змістом найбільше рефератів було історичних, а саме з української історії. Теми з україністики взагалі були головним предметом наукової праці членів Товариства.

Теми докладів на засіданнях Товариства частково ініціювалися самим же Товариством; це особливо відносилось до засідань ювілейних та пропам'ятних. Так, з ініціативи акад. С. Смаль-Стоцького в листопаді 1930 р. в Товаристві відбулася дискусія про початки української нації. Матеріалом для неї послужила стаття проф. дра М. Кордуби „Найважливіший момент в історії України“ (ЛНВ, 1930, IV). Зміст цієї дискусії опублікований у виданні „Откоуду есть пошла Руская Земля...“. Як сама дискусія, так і публікація Товариства, викликала широкий розголос в пресі. З ініціативи голови проф. Дм. Антоновича Товариство застановлялося над виясненням питання, що таке українофільство, для чого також прочитано кілька докладів і була переведена дискусія. Але в переважній більшості теми докладів намічалися самими членами й були зв'язані з їхньою науковою працею.

Крім своєї біжучої роботи, що полягала головню у впорядженні наукових засідань, Історично-Філологічне Товариство виконувало також і функції науково-організаційні та репрезентаційні. На цьому полі йому також припадають поважні заслуги. Ця діяльність виявлялася головню в участі Товариства або окремих його членів в різних наукових конгресах — славянських, європейських і світових — а також у різних ювілейних та святочних засіданнях і т. д. З таких конгресів, що в них члени Товариства брали діяльну участь, можна згадати: Конгреси славянських географів та етнографів у Празі, Варшаві, Білгороді й Софії, Міжнародний археологічний зїзд у Берліні, Перший міжнародний конгрес славянських філологів у Празі, Сьомий міжнародний зїзд філософів в Оксфорді 1930 р., Міжнародний конгрес народного мистецтва в Бельгії, Другий зїзд класичних філологів славянських у Празі, Другий міжнародний лінгвістичний конгрес у Женеві, Пятнадцятий міжнародний археологічний конгрес у Парижі, Гегелівський конгрес у Берліні, Сьомий міжнародний конгрес істориків у Варшаві, Другий славістичний зїзд у Варшаві, Конгрес істориків релігії в Лунді, XVI. Антропологічний конгрес і т. д.

Дуже значною була так само участь Товариства в організації й працях обох українських наукових зїздів у Празі 3-10. X. 1926. та 20-24. III. 1932.

Не менш видатною була ініціатива й праця Історично-Філологічного Товариства і в справі утворення Українського Академічного Ко-

мітету в Празі, який об'єднав усі українські високі школи та наукові товариства в Чехії, а також Наукове Товариство Шевченка у Львові й Український Науковий Інститут у Берліні. До 31. травня 1926 р. Український Академічний Комітет функціонував при Історично-Філологічному Товаристві, як його автономний орган; пізніше відділився від нього й став окремою установою.

В обставинах еміграції члени Товариства мали великі труднощі з публікуванням своїх наукових праць. Тому Товариство вже з першого року існування почало дбати про фундацію свого власного видавництва. Але з цим справа пішла дуже тяжко. На перешкоді розвитку стала така універсальна й непоборима на еміграції причина, як брак коштів, — вони в Товариства склалися майже виключно з членських внесків та пожертв.

Науковим органом Товариства є Праці, яких за цей час вийшло 2 томи. Перший том видруковано в Празі 1926 р. (ст. 1+208+11). Другий том Праць, виданий на пошану голови Товариства проф. Д. Антоновича з нагоди його 60-ліття, появився з друку аж в 1939 р. (ст. VIII+227).

Крім цих двох томів Товариство видало ще цілу низку відбиток окремих праць членів та дві брошури: згадувану вже дискусію „Откоуду єсть пошла Руская земля...“ (1930 р., ст. 30.) і Пам'яті професора Василя Біднова (1936 р., ст. 32.). Загальна кількість окремих публікацій Історично-Філологічного Товариства за 15 літ його існування досягла 46 назв. В це число входять і річні справоздання.

Власне видавництво Товариства і в найменшій мірі не могло задовольнити науково-публікаційних потреб його членів. Свої доповіді члени Товариства друкували скрізь, де тільки відкривалася для того якась можливість. Було це здебільшого у виданнях еміграційних. Значна частина їх появилася друком також у виданнях чужомовних.

Члени Товариства — майже всі незабезпечені емігранти — не розпоряджалися потрібними коштами, а Товариство також не мало їх, щоб намічати якісь складніші наукові завдання — робити наукові відрядження своїх членів, призначати премії, розписувати конкурси, скликати наукові конференції й т. д. — отже, робити все те, що є таким звичайним для товариства цього типу, коли воно існує в нормальних умовах. Але навіть і в таких несприятливих обставинах Товариство виконало працю, з якою сміливо може стати на суд найсуворіших критиків. Та для цієї оцінки ще не настав час; переведення її буде справою майбутнього історика української науки й української еміграції.

Fifteen years of work of the Ukrainian Historical - Philological Society in Prague (1923—1938).

(Summary).

The Ukrainian Historical-Philological Society in Prague, connected with the Ukrainian Free University in Prague, was founded on May 30th, 1923. The main part of its members consisted of professors of the Faculty of Philosophy of the University; other members were professors of the Faculty of Law, who worked in historical branches, professors of the Ukrainian Pedagogical Institute in Prague, of the Ukrainian Polytechnical Academy in Poděbrady, and other scholars. Later on, scholars living outside Bohemia also became its members, and, for a long time, the Society remained the only centre of the Ukrainian emigrant scholars who worked in history, philology, philosophy, archeology, ethnography, and other related branches of science. In the Society the scholars from all parts of Ukraine were united. The total number of members, including both active, and associate members, reached 57.

The life and work of the Society has been controlled by the Committee which from the year 1923 has been presided by professor D. Antonovych.

The chief kind of work of the Society consisted in its scientific meetings. The first meeting took place on June 7th, 1923, and the next ones followed regularly every week during the whole of the school year. The total number of meetings in the years 1923—1938 was 404. Besides that the Society met every year in a meeting specially dedicated to Taras Ševčenko. These meetings have greatly contributed to the research on T. Ševčenko's works and life. The total number of reports read and submitted for discussion in the meetings of the years 1923—1938 amounted to 611. The topics of reports were taken mostly from the history, especially that of Ukraine, and from all fields of scientific research on Ukraine. Reports read during the meetings were published in nearly all Ukrainian and foreign journals dealing with the research on Ukraine, and some were published in book form. From the very beginning, the Society also issued its own publications. It published its „Praci“ („Works“) in two volumes, as well as its year-books.

The scientific, organisatory, and social activity of the Society was demonstrated by the presence of its members in international and Ukrainian scientific conferences and in collaboration with other scientific organisations.

S. Narižnyj.

Праці

прочитані в Українському Історично-Філологічному Товаристві
в Празі в р. р. 1923.—1938.

Проф. Антонович, Д. В.: 1) Хто був будівничим Братської церкви у Львові? 2) Памяти Миколи Ярошенка. 3) Розвій форм української дерев'яної церкви. 4) Проблеми дослідження історії українського театру. 5) Пережиток готики в українській дерев'яній церкві. 6) Памяти Г. Г. Павлуцького. 7) Т. І. Масарик в українській літературі. 8) Неопублікований портрет роботи Т. Шевченка. 9) Доба розходження шляхів мистецької творчості української й московської. 10) Портрет гайдамаки Бондаренка. 11) Памяти Мих. Біляшівського. 12) До питання про походження українського будівництва. 13) Українська стихія в творчості Щепкина. 14) Становище українського театру в пер. пол. XIX. в. 15) Українська церква в Латвії. 16) Праця Д. М. Щербаківського для українського мистецтва. 17) Педагогічна і громадська діяльність акад. Д. І. Багалія. 18) Актор Яків Шумський. 19) С. І. Васильківський як художник переходної доби. 20) Праця Ів. Стешенка з історії українського театру. 21) Водевіль кн. Шаховського „Актеръ на родинѣ“. 22) Театральна діяльність М. Старицького. 23) Памяти Е. Х. Чикаленка. 24) Три малярські учні Аргунова. 25) До питання про українську фігуральну скульптуру князівської доби. 26) Перелом в українському театрі на кінці XVIII. в. 27) Коли почалася „Нова Ера“ українського театру? 28) Досліди Є. Січинського над пам'ятниками мистецтва на Поділлі. 29) Іконографічний зміст релієфів Михайлівського монастиря. 30) В. П. Бузескул як професор. 31) Типи сценічної творчості Г. П. Затиркевич-Карпінської. 32) До питання про болгарський вплив у старому українському мистецтві. 33) Методологічні непорозуміння в досліді українського мистецтва. 34) Український тип Спасителя в намістних образах. 35) В. Горленко як тип українофіла. 36) Засновання Українського Історично-Філологічного Товариства в Празі. 37) Актор Т. М. Домбровський. 38) З нагоди століття одної театральної афіші. 39) О. Г. Лотоцький — лицар української книжки. 40) Причинок до коментарів Т. Шевченка (До походження слова „Кравчина“). 41) Праця М. Грушевського в галузі українського мистецтва — I частина. 41) Якою мовою було написано „Назара Стодолю“? 43) Памяти В. О. Біднова. 44) Памяти проф. А. Артимовича. 45) Олександр Русов. 46) Праця О. Русова для українського театру й музики. 47) „Українская Марс“. 48) „Назар Стодоля“. 49) Мистецьке успосіблення Шевченка в наймолодших роках. 50) Слово памяти В. М. Перетца. 51) Праця В. М. Перетца для історії українського театру. 52) Риса радикалізму в мисленні В. Лесевича. 53) Матеріал для історії українського театру в польському театральному словникові. 54) Образ колекції П. Деларова приписуваний Шевченкові. 55) Данило Щербаківський — колекціонер українського історичного портрету. 56) Памяти П. О. Куліша. 57) Єгор Єгорович Цвітковський. 58) До питання про автопортрети Шевченка з часів заслання. 59) Памяти Ярослава Бідла. 60) Розрив М. Драгоманова з Старою Громадою.

Д-р Антонович, М. Д.: 1) Управління кн. Репніна в Саксонії. 2) З листування гр. Кочубея з бар. Штайном. 3) З україніки Кенігсберського архіву. 4) Акти до економічної історії України XVIII. ст. в Кенігсберському архіві. 5) Козаччина в 30-х р. р. XVII. ст. (по матеріалам Данцігського архіву).

Проф. Д-р Артимович, А. В.: 1) Деякі замітки до Ольвійського декрету на пошану Нікерета. 2) Т. Гартнер як професор. 3) Громадська діяльність акад. С. Смаль-Стоцького. 4) Метрична аналіза V. стасіма „Антигони“ Софокла. 5) Самостійність римської літератури. 6) Модерні погляди на теорію грецької метрики. 7) Фонологія. 8) Другий зїзд класичних філологів славянських у Празі. 9) Другий міжнародний лінгвістичний конгрес у Женеві. 10) Чужі власні імена і письмо в мовах з кирилицьким письмом. 11) Мова й говірка, фонема й звук. 12) Фонема в мовній свідомості. 13) Потенціальність мови. 14) Фонетика і фонологія. 15) Другий міжнародний зїзд славістів у Варшаві 1934 р. (Спільно з проф. В. Сімовичом.)

Д-р Юл. Архипів, чл. — співроб.: 1) Ян Собеський і відродження козацтва.

Проф. Біднов, В. О.: 1) „Устное повѣствованіе запорожца Н. Л. Коржа“ та його походження й значення. 2) Оточення серед якого ріс і виховувався Іван Котляревський. 3) Аполон Скальковський як історик Степової України. 4) Деякі уваги до біографії Г. С. Сковороди. 5) Перший рік діяльності Українського Історично-Філологічного Товариства в Празі. 6) Запорожський зімовник та його значіння в історії колонізації Степової України. 7) Д. І. Дорошенко (З нагоди 25-літнього ювілею його літературно-наукової діяльності). 8) Січковий архимандрит Володимир (Сокальський) в народній пам'яті та освітленні архівних документів. 9) М. Костомаров як прихильник і оборонець українського слова. 10) Другий рік діяльності Українського Історично-Філологічного Товариства в Празі. 11) Московське правительство та Запорожська Січ. 12) Пам'яті Я. П. Новицького. 13) Д. І. Еварницький як дослідувач Степової України. 14) Київська Академія як предмет історичного дослідження. 15) Доля січового товариства після 1775 р. 16) Третій рік діяльності Українського Історично-Філологічного Товариства в Празі. 17) До найближчих завдань нашого Товариства. 18) Акад. К. Харлампович і його наукова діяльність. 19) Історичні праці С. Т. Голубева. 20) П. І. Зуйченко, один з кореспондентів П. Куліша. 21) Життя та діяльність проф. Олександра Колесси. 22) Сто наукових засідань Історично-Філологічного Товариства в Празі. 23) Пам'яті В. В. Завітневича. 24) Четвертий рік діяльності Українського Історично-Філологічного Товариства в Празі. 25) Життя й наукова діяльність Д. М. Щербаківського. 26) Наукова діяльність Д. І. Багалія. 27) Нова праця по історії Запорожжя (проф. М. Слабченко — „Соціально-правна організація Січи Запорожської“). 28) Мамаї. 29) Спроба довести українське походження назв Дніпрових порогів у Константина Порфирогенета. 30) П'ятий рік діяльності Українського Історично-Філологічного Товариства в Празі. 31) Наукові сили Державного Українського Університету в Кам'янці Подільському. 32) До історії видання книги М. Петрова — Історія української літератури ХІХ. в. 33) До біографії К. Шейковського та Ол. Русова. 34) Дзвони на Україні. 35) Життя й 50 років наукової праці протоєрея Є. Сіцинського. 36) Матір гетьмана Мазепи. 37) Наукова праця О. Г. Лотоцького.

Проф. Д-р Білецький, Л. Т.: 1) М. Сумцов як історик української літератури. 2) До історії тексту поеми Шевченка „Чорниця Марьяна“. 3) Основи української літературно-наукової критики, ч. І. 4) Основи української літературно-наукової критики, ч. ІІ. — критика тексту. 5) Соціологічний метод в українській науковій літературі. 6) До історії тексту поеми Т. Шевченка „Чорниця Марьяна“. 7) До літературної історії поеми Ів. Франка „Мойсей“. 8) Праця В. Доманицького над текстом „Кобзаря“. 9) Володимир Гнатюк як етнограф. 10) Новіші студії над „Словом о полку Ігоревім“. 11) П. Куліш як літературний критик. 12) Умови літературної праці на Україні в останнє десятиліття (1917—1927). 13) Месіанізм Т. Шевченка на полі історичного розвитку месіанізму взагалі. 14) Літературно-наукова діяльність Олександра Колесси. 15) Георгій Амартол і походження наших літописів. 16) Шевченко і Куліш у науковій літературі ХХ в. 17) Нове видання й студії творів П. Гулака-Артемовського. 18) Кам'янець-Подільський Державний Український Університет і його роль в організації української науки. 19) Іван Котляревський у світлі останніх студій. 20) Іван Котляревський у світлі новіших студій (драми). 21) „Наталка Полтавка“ в світлі новіших дослідів. 22) „Гайдамаки“. 23) Історично-літературна секція З'їзду словянських філологів у Празі. 24) До питання про літературну історію комедії В. Гоголя „Простак“. 25) Збірник Інституту Т. Шевченка в Харкові „Шевченко“ та його оцінка. 26) Зі студентських років В. Самійленка. 27) В. Самійленко і літературні впливи на його поезію в р. р. 1884—93. 28) „Три літа“ Т. Шевченка (до літературної історії). 29) Критичний огляд праці В. Петрова „Романи Куліша“. 30) „Великий Лях“. 31) Кобзарь 1840 р. 32) Володимир Антонович як критик. 33) Що таке українофільство? 34) Коцюбинський і Франко. 35) Мандрівна легенда в поезії Т. Шевченка. 36) „На полі крові“ Л. Українки (до історії тексту). 37) Шевченкова повість „Художник“ і її історія. 38) О. Федькович і Т. Шевченко. 39) Праця М. Грушевського для історії української літератури — І частина. 40) Кризи в Шевченковій творчості. 41) Другий том варшавського видання творів Т. Шевченка (огляд і критика).

Богацький, П. О.: 1) Основні принципи критичного видання творів Грицька Чупринки. 2) Нове про Шевченка за останнє трьохліття. 3) Шлях до академічного видання творів Т. Шевченка. 4) Шевченкіана в р. р. 1927—1930. 5) Проблема критичного видання „Кобзаря“ Шевченка. 6) Вплив Є. Сіцінського на молодь у Кам'янці. 7) Празьке видання „Кобзаря“ 1876 р. 8) Фальсифікатори Т. Шевченка.

Проф. Д-р І. Борковський: 1) Висліди археологічних дослідів на Празькому Граді в р. р. 1925—1930. 2) Культура шнурової кераміки на Україні. 3) Огляд наукових дослідів у ділянці археології на українських землях од р. 1927. 4) Важні нахідки шнурової культури в Празі-Лібень; цікавий кельтський гріб з Праги-Забеглице (повідомлення). 5) Інтерпретація знахідок у Майкопській могилі. 6) Скорчені похорони князівської доби в Чехії. 7) Нові нахідки бронзових скарбів з Підкарпаття.

Д-р Гнатишак, М. Л.: 1) Причинки до формально-естетичного розбору творчости Ст. Руданського. 2) „Заклята дочка“ Ст. Руданського.

Чл.-співробітник Д-р Гомзин, Б. В.: 1) „Пісня Київського Слов'янина“ М. Драгоманова та „Поклик до братів Слов'ян“ М. Старицького. 2) Т. Шевченко і „Історія Русов“.

Проф. Д-р І. Гуммерус: 1) Produktionsgewessenschaften der Gallo-römischen Keramiker.

Дорошенко В. В.: 1) Примітки В. Б. Антоновича до Шевченкового „Кобзаря“.

Проф. Дорошенко, Д. І.: 1) Памяти О. І. Левицького та І. М. Каманіна. 2) Життя та діяльність М. Ф. Сумцова. 3) Перше століття відродження української літератури — бібліографічний огляд літературної продукції українською мовою в межах Росії (1798—1897). 4) Микола Костомаров як історик України. 5) Громадська діяльність О. О. Русова. 6) Дм. Бантиш-Каменський як історик України. 7) Франтішек Палацький як історик і слов'янин. 8) Україна й українська історія в світлі західно-європейської науки та письменства з пол. XVI. до кінця XVIII. ст. 9) Україна й українська історія в світлі західно-європейської науки та письменства в першій пол. XIX. в. 10) Історичні праці В. Б. Антоновича. 11) Праця Шерера „Les Annales de la Petite Russie.“ 12) До історії німецького права в старій Україні. 13) Памяти Ол. Петрова. 14) Із науково-видавничої діяльності В. Рубана. 15) Стаття з Národních Listů в українському перекладі М. Костомарова. 16) М. П. Левицький. 17) Памяти В. Горленка — українського літературного критика, етнографа й історика мистецтва. 18) В. Б. Антонович як історик української землі. 19) Місце В. Б. Антоновича в загальному розвитку української історичної науки й українського самопізнання. 20) Турецька політика гетьмана П. Дорошенка. 21) VII. міжнародний конгрес істориків у Варшаві. 22) Український рух на початку 1890 рр. в освітленні австрійського консула в Києві. 23) Володимир Антонович, панславизм і австрійська політика. 24) Громадська діяльність О. Г. Лотоцького. 25—26) Спогади про наукову й науково-організаційну співпрацю з М. С. Грушевським. 27) Життя й громадська діяльність В. О. Біднова. 28) З історії української політичної думки за часів світової війни. 29) Степан Опара, невдалий гетьман Правобережної України. 30) Наукова діяльність проф. Яр. Бідла.

Д-р Кандиба, О. О.: 1) Археологічні досліді на Галицькому Поділлі в 1928 та 1929 р.р. 2) Кам'яні вироби неолітичної мальованої кераміки в Галичині. 3) Розкопи гальського кладовища в Празі. 4) „Біноклі“ Трипільської культури. 5) Археологічні розкопи американців у Югославії 1932 р. 6) Розкопи Чехо-Словацького Державного Археологічного Інституту 1932 р. на Словащині. 7) До неолітичної орнаментики Дністро-Дунайської області. 8) Подорож подунайських археологів по Югославії 1933 р. 9) Оббігова спіраль в орнаментики Дністро-Дунайської області. 10) Розкопи Чсл. Археологічного Інституту в літі 1934 р. 11) Шипинське селище Трипільської культури. 12) Старчевська фаза середньодунайського неоліту. 13) Розкопи Чеського Національного Музею 1935 р. 14) До

відносної хронології європейського неоліту. 15) Техніка посудин на нізці подунайського неоліту.

Проф. Д-р Колесса, О. М.: 1) Південно-Волинське Городище та городиські рукописні пам'ятники XII—XVI в. в.

Доц. Д-р. Крупницький, Б. Д.: 1) Роля Січи в історії України. 2) Політичні плани гетьмана Мазепи в зв'язку з планами Карла XII. перед походом Шведів на Україну. 3) Неопублікована кореспонденція П. Орлика із Стокгольмського архіву. 4) Пилип Орлик і Сава Чалий.

Проф. Лоський, К. В.: 1) Походження та первісна компетенція плебейських еділів. 2) Порядок виборів плебейських еділів та їх права. 3) Походження римського консуляту.

Проф. Лотоцький, О. Г.: 1) Свиток Ярослава Мудрого. 2) Українська полемічна література як джерело каноничного права. 3) Правні основи автокефалії. 4) Літературно-громадська діяльність В. Доманицького. 5) Т. зв. „Lex Josefoviana“. 6) Проблема освіти на Україні в XVII. ст. 7) Спогади про В. Б. Антоновича в 1890 р. 8) Спомини про Івана Стешенка. 9) Громадська засада в церкві. 10) П. О. Куліш і М. П. Драгоманов у їх листуванні. 11) Національні відносини в російській церкві.

Проф. Д-р Матюшенко, Б. П.: 1) Сучасні антропологічні дослідження на Україні.

Проф. Д-р Мірчук, І. І.: 1) Сковорода як філософ. 2) Чи можливі синтетичні суди аргіогі (до аналізу Кантової філософії). 3) Джерела до історії української філософії. 4) VII. міжнародний з'їзд філософів в Оксфорді 1930 р. 5) Слов'янська філософія. 6) Роля демонічного чинника в Українців і Москалів.

Проф. Д-р Наріжний, С. П.: 1) Московська служба Івана Виговського. 2) Гетьманство Виговського. 3) Гадяцька умова в світлі української історіографії. 4) Усгаїніса в Чеському Історичному Часопису (ČSN). 5) Чужі народи в світлі українських приказок. 6) Шостий рік діяльності Українського Історично-Філологічного Товариства в Празі. 7) Ярослав Голь. 8) Діяльність Виговського після уступлення з гетьманства. 9) Slovanský Přehled і usgaїnisa в ньому. 10) Семей рік діяльності Українського Історично-Філологічного Т-ва в Празі. 11) До питання про найважливіший момент в історії України. 12) Двісті наукових засідань Українського Історично-Філологічного Т-ва в Празі. 13) Маршрути московських посланців на Україну в др. пол. XVII. в. 14) Приняття московських посланців в українській державі XVII. в. 15) Восьмий рік діяльності Українського Історично-Філологічного Т-ва в Празі. 16) Дев'ятий рік діяльності Українського Історично-Філологічного Т-ва. 17) Мстислав I. Великий. 18) Українські Цигани. 19) Судівництво й кари на Запорожжі. 20) До питання про українофільство. 21) Розвідування московських посланців в українській державі XVII. ст. 22) Організація науково-історичної праці на Україні й 10 літ діяльності Українського Історично-Філологічного Т-ва в Празі. 23) Десятий рік діяльності Українського Історично-Філологічного Т-ва в Празі. 24) Новіші публікації про В. Б. Антоновича (огляд за роки 1918—1933). 25) В. Б. Антонович в світлі останніх студій. 26) XI. рік діяльності Українського Історично-Філологічного Т-ва. 27) М. Бакунін у світлі новіших публікацій. 28) Слов'яно-українські погляди й програма М. Бакуніна. 29) Наукова праця проф. В. О. Біднова. 30) XII. рік діяльності Українського Історично-Філологічного Т-ва. 31) Літопис Григорія Грабянки. 32) М. П. Василенко і його наукова діяльність. 33) Геннадій Карпов і його праця з української історії. 34) Археографічні праці Г. Карпова. 35) XIII. рік діяльності Українського Історично-Філологічного Т-ва в Празі. 36) Я. М. Шульгин і його наукова праця. 37) П. Д. Апостол і його денник. 38) Праця В. М. Перетца для історії України. 39) Генеральний підскарбій Я. А. Маркович в світлі власного денника. 40) Теофан Прокопович і Яків Маркович у своїх взаємовідносинах. 41) А. Востоков і його праця для української історії. 42) XIV. рік діяльності Українського Історично-Філологічного Т-ва. 43) Ще про Я. А. Марковича. 44) Діярій М. Ханенка. 45) Четверта сотня наукових засідань Історично-Філологічного Т-ва. 46) З господарських записів Як. А. Марковича.

Проф. Д-р Огієнко, І. І.: 1) Розрізнення пам'яток українських од білоруських.

Доц. Омельченко, Г. В.: 1) Уваги до видання „Історії Білоруської книги“ Ластовського. 2) Перше (Лішкове) видання „Хрест св. Володимира“ К. Гавлічка-Боровського. 3) Видання творів Я. Г. Кухаренка під редакцією Ф. М. Піскунова. 4) Перші редакції „Хрещення св. Володимира“ К. Гавлічка-Боровського. 5) Юрій Венелін.

Доц. Д-р Пастернак, Яр.: 1) „Куштановицький тип“ у Східній Галичині.

Чл.-співробітник Петров, В. М.: 1) Білоцерківська перерва в бойових операціях Б. Хмельницького з погляду військового. 2) Стратегічна оцінка операцій війська запорозького під орудою кошового К. Гордієнка-Головка. 3) Московсько-Українська війна 1709—1711 р. р. 4) Воєнні операції гетьмана Жмайла над Круковим озером.

Прокопович, В. К.: 1) Є. Х. Чикаленко — людина і громадянин. 2) Сфрагістичні анекдоти. 3) „Печать Малоросійская“.

Проф. Садовський, В. В.: 1) До характеристики Є. Х. Чикаленка. 2) Праця О. Г. Лотоцького в галузі економічних наук. 3) М. Грушевський як історик українських економічних відносин. 4) Господарські погляди українських депутатів в Комісії 1767 р. 5) О. О. Русов як дослідник господарського життя України. 6) П. Лялін, економічний письменник другої чвертини XIX. в. 7) Д. Журавський, його досліди і його економічні погляди. 8) Господарські погляди українського поміщика першої половини XIX. в. 9) „Описаніє Черниговскаго Намѣстничества“ А. Шафонського, як матеріал до історії економічної думки на Україні.

Дир. Д-р Іл. Свенціцький: 1) Українська праця для словника української старовини. 2) Елементи побуту у згадках літописів про смерть і похорони князів X—XII. в. в.

Проф. Д-р Сімович, В. І.: 1) Українське „що“. 2) Огляд наукової діяльності академіка Ст. Смаль-Стоцького. 3) Володимир Гнатюк як філолог. 4) Український правопис „Кулішівка“. 5) До питання про морфологію українських прикметників. 6) Українські ймення особові на *но*. 7) Новагорства М. Старицького. 8) Про деякі завершені наростки для творення хрестних чоловічих імен (в історичній перспективі). 9) Лінгвістична секція З'їзду словянських філологів у Празі. 10) Видавництво РУП в Чернівцях. 11) Михайло Лучкай (з нагоди 100-ліття виходу в світ його граматики). 12) Омелян Попович як педагог. 13) До питання про найважливіший момент в історії України. 14) Новознайдений лист Т. Шевченка до кн. В. Репніної. 15) Другий З'їзд класичних філологів словянських у Празі. 16) Другий міжнародний лінгвістичний конгрес у Женеві. 17) З діяльності Йозефа Іречка. 18) Чи українські ненаголошені *о* й *и* окремі фонемі? 19) Переспів П. Ніщинського „Антигони“ Софокла. 20) Чехізми української еміграції в ЧСР. 21) Спроба фонематичної системи української мови. 22) Другий міжнародний з'їзд славистів у Варшаві 1934 р. (спільно з проф. А. Артимовичем). 13) Проблема гармонії складів у морфології словянських мов.

Проф. Сірополко, С. О.: 1) М. Рубакін та його праці з українознавства. 2) Іван Стешенко, перший генеральний секретар народної освіти й міністр освіти. 3) Праця бібліографічних комісій та педагогічної секції з'їзду словянських філологів у Празі. 4) Історія та бібліографічний опис першої дисертації М. Костомарова. 5) Г. П. Затиркевич-Карпинська. 6) Життя та діяльність П. І. Ніщинського. 7) Пятнадцятиліття ВУАН, її життя та діяльність. 8) Праця М. Грушевського з історії освіти на Україні. 9) З історії Харківського університету. 10) Професор Микола Стороженко. 11) Володимир Лесевич, його життя й діяльність. 12) Вихованець Київської Академії гр. П. Завадовський, перший міністр освіти в царській Росії.

Доц. Д-р Січинський, В. Ю.: 1) Українська хата в околицях Львова. 2) Велика Лаврська церква по гравюрах XVII. та XVIII. ст. 3) Українське дерев'яне будівництво й метод його дослідження. 4) Бойківський тип церков. 5) Методична схема до історії пластичного мистецтва. 6) Етрусський дім і гуцульський

осідок. 7) Етрусська архітектура і гуцульський осідок. 8) Будівництво м. Потілича (частина I. - історична). 9) Сутковецька твердиня. 10) Ротонда в Мукачові. 11) Пам'ятник Островських на Маковиці з XVI ст. 12) Оборонні будови м. Бардійова. 13) Початки українського граверства. 14) Гравер Леон Тарасевич. 15) Походження вежі Корнякта у Львові (на підставі аналізу архітектурних форм). 16) *Ucrainica* в *Wasmuths - Lexikon der Baukunst* (Берлін 1929—1931). 17) Архітектура м. Лаврова. 18) Українська порцеляна (Волинь XVIII.—XIX. в. в.). 19) Досліди над будовою св. Юра у Львові в р. р. 1932—1933. 20) Українське шкло XVI.—XIX. в. в.

Проф. Славінський, М. А.: 1) Дещо про Кия та Київ. 2) Другий Хозарський лист з X. віку. 3) Нове про початок української держави (погляд В. Пархоменка). 4) Нова теорія походження Київської Русі. 5) Із спогадів про Бодуена де-Куртене. 6) До питання про найважливіший момент в історії України. 7) Спомини про В. М. Перетца.

Проф. Слюсаренко, Ф. П.: 1) Грецька федеральна конституція кінця IV. в. 2) Запорозьке військо в освітленні польського письменника XVII. ст. Ст. Старовольського. 3) Новий фрагмент грецької федеральної конституції кінця IV. ст. пер. Хр. 4) Другий з'їзд класичних філологів славянських у Празі. 5) Акад. В. П. Бузескул як історик. 6) Переклади Гомерових поем П. Нішинського. 7) Нумізматична праця проф. В. Б. Антоновича. 8) Демостенова промова проти Форміона як джерело до історії грецьких колоній. 9) З історії Київського університету св. Володимира в кінці 60-х р. р. XIX. в. 10) Наукова діяльність проф. К. Лоського. 11) Промова Демостена проти Лякрита (Дем. XXXV., договір про морську позичку). 12) Огляд наукової діяльності Ф. Г. Мищенка. 13) Промова Демостена проти Лептіна (Дані про довіз хліба в територію України до Атен у IV. в. пер. Хр.). 14) Судовий процес проти хлібних спекулянтів в Атенах р. 386 пер. Хр. (на основі промови Лізія). 15) Огляд наукової діяльності проф. Д-ра А. Артимовича. 16) Промова Лізія за Мантітея (393 р. пер. Хр.). 17) Промова Есхіна проти Ктесифонта (згл. Демостена) 330 р. пер. Хр. 18) Промова Динарха проти Демостена 324 р. пер. Хр. 19) Вступ до праці „Атени і Боспор“ 20) Банковий процес в Атенах на поч. IV. ст. пер. Хр. (на основі промови Ісократ).

Проф. Д-р Смаль-Стоцький, Р. С.: 1) Краса і погань (семантична нотація).

Проф. Д-р Смаль-Стоцький, С. О.: 1) Метрика в творах Т. Шевченка. 2) Пам'яті Теодора Гартнера. 3) Причинки до розуміння поем Тараса Шевченка. 4) Смотрицький і Вайнгарт. 5) „Чигирин“ Шевченка. 6) З приводу книги Л. Нідерле про Східних Слов'ян. 7) Шевченкове „Послання“. 8) Шевченкові поеми: Варнак, Марина, Між скелями неначе злодій, Як би Тобі довелося, Як би ви знали паничі. 9) Фундаментальне значіння української мови для славистики. 10) Уваги до праці лінгвістичної Секції З'їзду славянських філологів у Празі. 11) Бодуен де-Куртене як лінгвістичний і чоловік — праведник. 12) „Чого серце плаче, ридає, кричить...“ 13) Мої спогади про Омеляна Поповича. 14) Откоуду есть пошла Руская земля... 15) Шевченкова поема „Тарасова ніч“. 16) Українська мова, — її початки, розвиток і характеристичні прикмети. 17) Концепція Шевченкової поеми „Сон“ і її переведення. 18) Наші літературознавці й Шевченкові думи. 19) До питання про східно-славянську прамову або праруську мову. 20) З приводу фонетичного опису української мови й діалектичної карти проф. І. Зілинського. 21) Кобзар в першому збірнику Шевченкових поезій „Кобзарь“. 22) Річник Слов'янського Інституту в Празі за р. р. 1932—1934. 23) Жмут спогадів про А. Артимовича. 24) Останній рік Шевченкової поетичної творчості. 25) Шевченкова дума „Мені однаково“.

Чл.-співроб. Проф. Тимошенко, С. П.: 1) Життя та громадська діяльність С. І. Васильківського.

Чл.-співроб. Проф. Тимошенко, М. О.: 1) Другий з'їзд класичних філологів славянських у Празі.

Доц. Д-р Феденко, П. В.: 1) До психології діячів Руїни. 2) Агент Б. Хмельницького, архимандрит Даниїл Олівеберг де-Грекані. 3) Діяльність В. О. Біднова.

4) До характеристики революції Б. Хмельницького. 5) Українська Козаччина та політичні пляни Амоса Коменського. 6) Тридцять років РУП. 7) М. Драгоманів і П. Ж. Прудон. 8) Нові матеріали з історії Мазепинської еміграції. 9) Друга частина IX. т. Історії України М. Грушевського. 10) Історично наукова праця В. Липинського. 11) До типології мутацій в історії Московщини. 12) До питання про найважливіший момент в історії України. 13) До джерел історіософії В. Липинського. 14) До питання про автора літопису Самовидця. 15) Гетьман Д. Апостол. 16) Історіософія М. Грушевського. 17) Шевченко в публіцистичній критиці. 18) Шевченко й Козаччина.

Проф. Д-р Чехович, К. В.: 1) Праця Лінгвістичної Секції Зїзду Словянських Філологів у Празі. 2) Причинки до біографії Олександра Потебні. 3) Йосиф Добровський і українська мова. 4) Музичні ритми Шевченкових віршів. 5) До питання про найважливіший момент в історії України. 5) Постать Мойсея в творах Ів. Франка. 7) Початки української нації (Відгуки дискусії в Істор.-Філологіч. Т-ві). 8) Ще про ритмику Шевченкової поезії. 9) Теорія словесности Ол. Потебні. 10) Чеські впливи на Франкового „Мойсея“ та „Івана Вишенського“.

Проф. Д-р Чижевський, Д. І.: 1) Історія філософії як наука. 2) З завдань історії української філософії. 3) Кавунник-Веланський (1774—1847). 4) Гегель та Ніцше. 5) Памфил Юркевич як філософ. 6) Нове з історії української філософії. 7) Ключевський про П. Юркевича. 8) Діяльність І. Шада в Харкові. 9) До історії української філософії — а) книга Д. Багалія про Сковороду, б) Філософічна лектура Як. Марковича. 10) До теорії поняття. 11) Проблема ночі. 12) Спиноза як представник свого часу. 13) Шевченко і Д. Штраус. 14) Із історії астрології. 15) Філософічний метод Г. Сковороди. 16) З історії німецької філософії — Ніцше і Бруно Бауер. 17) Гегель і Наполеон. 18) Дві глави з праці про Сковороду. 19) Метафізика Сковороди. 20) Сковорода й німецька містика. 21) Етика Сковороди. 22) Філософічні погляди П. Юркевича. 23) Світогляд П. Куліша. 24) Світогляд молодого Костомарова. 25) „Філософія серця“ на українському ґрунті. 26) До джерел символіки Сковороди. 27) Невідома брошура Бакуніна („Russische Zustände“). 28) Із історії літературних паралелів. 29) Чи був Гербіній на Дніпрових порогах? 30) В. Липинський як філософ історії. 31) Гегелевський конгрес у Берліні. 32) До історії Харківського університету (нові матеріали). 33) „Чотири книги о истинном християнствѣ...“ 34) Літературний стиль Сковороди. 35) З нових архівних розшуків.

Д-р Чикаленко, Л. Є.: 1) Техніка орнаменталізації неолітичної кераміки північної України. 2) До походження геометричного орнаменту в неоліті. 3) Розвій орнаменту мальованої кераміки трипільського типу. 4) Спроба хронологічної класифікації похорону скорчених фарбованих кістяків. 5) Костяні вироби з Мізинського палеолітичного селища. 6) Орнамент мисок у культурі (В) української мальованої кераміки. 7) Вівіфікаціонізм.

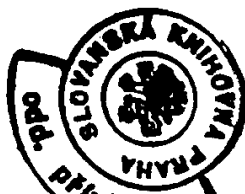
Проф. Шелухин, С. П.: 1) Уваги на книгу проф. Л. Нідерле „Бытъ и культура древнихъ Славянъ“. 2) Уваги на „Пропамятне письмо Наукового Товариства Шевченка“ в справі імени „Україна“. 3) Памяти П. І. Прокоповича. 4) Нове пояснення ст. 102 „Руської Правди“ (Троїцький список). 5) Дата реституції самостійності України. 6) Літописне підтвердження Гальського походження Руси. 7) Хто був автором універсалу 1648 р. з згадкою про Одоакра. 8) Українське видання праці Хв. Вовка. 9) Правна психологія українського народу в примовках. 10) Спогади про лекції В. Б. Антоновича з антропології. 11) Назва Дніпрових порогів у Константина Порфірогенета. 12) Французький історик Шаррон (1621 р.) про Кельтське походження Руси. 13) Закупі по Руській Правді. 14) „Великий Лъох“ Шевченка. 15) Пакти Хмельницького і грамота 27 марта 1654 р. 16) Маєтковий обрахунок у Руській Правді. 17) Історична роля Бодуена де-Куртене в українському русі. 18) Морська термінологія Київської Руси. 19) Із спогадів про В. Самійленка. 20) До питання про найважливіший момент в історії України. 21) Програма Кирило-Методіївського Брацтва й сучасне словянство. 22) Кодекс Чингисхана „Джасак“ і вплив його на московську правну культуру.

Проф. Шульгин, О. Я.: 1) До питання про організацію індустріального життя в XVIII. в. (відповідь П. Henri Sée). 2) Організація українських наукових сил та Ліга Націй. 3) Проф. Т. Г. Масарик у Києві. 4) Початок і розвиток нації у французьких історіографів. 5) Жан Жак Руссо і Франція. 6) Секрет впливу Ж. Ж. Руссо. 7) Громадська діяльність Є. Х. Чикаленка. 8) Франція й Женева у XVIII. в. з погляду розвитку патріотичних почувань. 9) Боротьба навколо Ж. Ж. Руссо в Женеві та його власне поводження.

Проф. Щербаківський, В. М.: 1) Мальована неолітична кераміка на Полтавщині. 2) До питання про походження деяких орнаментів українського іконоста. 3) Українська писанка в символіці соняшного культу. 4) Про Калиту. 5) Один забутий метод. 6) Спомини про С. Г. Павлуцького. 7) Скульний релієф в Буші над Дністром. 8) Ліпльавський могильник XI. ст. 9) Походження тілопального звичаю на Україні. 10) Лятенська культура на Україні. 11) Розкопки в с. Гонцях. 12) Деякі бронзові списи на Україні. 13) Спомини про Мих. Біляшевського. 14) Техніка деревляних будов раннього Гальштату. 15) До питання про бронзову добу на Україні. 16) До питання про шнурову кераміку на Україні. 17) Похід Дарія по території України й місто Гелон. 18) Звертання вправо і вліво й границі Євразії. 19) Значіння „Калити“ для українських соціологічних студій. 20) Матеріали з екскурсії 1919 р. в Лубенський та інші повіти. 21) Походження запорозького чуба. 22) Спогади про В. Б. Антоновича. 23) Деякі сучасні похоронні звичаї та їх відношення до старих обрядів. 24) Етнологічні погляди Змигродського в світлі сучасної археології. 25) Український університет у Полтаві. 26) Могила енеолітичної доби під Переяславом. 27) Енеолітична землянка в с. Каршені (Галичина). 28) Міжнародний археологічний зїзд у Берліні. 29) До питання про формацію української нації. 30) Вепрь в українському фольклорі. 31) Міжнародний конгрес народнього мистецтва в Бельгії. 32) До питання про найважливіший момент в історії України. 33) Праці Є. Сіцинського з археології Поділля. 34) Мегалітична культура на Україні. 35) До питання про Скитське мистецтво. 36) XV. міжнародний антропологічний конгрес у Парижі. 37) До питання про походження Славян. 38) З Понтійських проблем. 39) Передісторія України. 40) Семей міжнародний конгрес істориків у Варшаві. 41) До питання про Агати́рсіа, їх народність і місце життя. 42) До питання про українське весілля. 43) Другий міжнародний зїзд славістів у Варшаві. 44) Два міжнародні наукові конгреси в Брюсселю (XVI. антропологічний і VI. істориків релігії) — справоздання з конгресів і подорожі. 45) Понтійське мистецтво. 46) Substrattheorie і українська археологія. 47) IV. конгрес славянських етнографів і географів у Софії 1936 р. 48) Спогади про зустрічі з В. М. Перетцом. 49) Матеріали з археологічних розкопок на Переяславщині. 50) XVII. міжнародний конгрес археології й антропології в Букарешті 1937 р.

Проф. Щербина, Ф. А.: 1) Ідеали Запорожжя не вмерли. 2) Памяти О. О. Русова.

Проф. Яковлів, А. І.: 1) Умова України з Москвою 1654 р. 2) Мистерії Чигиринського замку. 3) Проекти договорів гетьмана Виговського з Москвою. 4) Географія України А. Целаріуса 1659 р. 5) Копні суди на Україні. 6) Околиці копних судів на Україні. 7) Впливи старочеського права і мови на право і мову Литовсько-Руської держави XV.—XVI. в. в. 8) З історії Карлового Університету XIV.—XV. в. 9) Що таке „Гайний суд“. 10) Ф. Чуйкевич та його „Суд і Росправа“. 11) З історії шлюбного права Литовсько-Руської держави поч. XVI. в. 12) Луцький Трибунал. 13) „Поток і розграбленіє“ Руської Правди в козацьких судах XVII. в. 14) Українські народні приказки і звичаєве право. 15) Конспіративне листування на Гетьманщині за Д. Многогрішного. 16) Гетьманування Д. Апостола. 17) Записка Гр. Теплова о непорядках в Малоросії та її наслідки. 18) Праця М. Грушевського для історії українського права. 19—20) До питання про автора Історії Русов. 21) Виндикаційний процес за Руською Правдою, давнім германським правом і Литовським Статутом. 22) Архіви та архівні фонди України після Революції 1917 р. 23) Теофіл Боброви́ч царський післанець XVII. в., як український патріот. 24) До питання про автентичну редакцію договору 1654 р. 25) Чому кодекс „Права по которим судится малорос. народъ“ не був затверджений. 26) Україна й Московщина в географії Бусенгольта з 1682 р.

Видання Українського Історично-Філологічного Товариства в Празі.

1. Справоздання Українського Історично-Філологічного Товариства в Празі за перший рік його діяльності (від 30. травня 1923 р. до 31 травня 1924 р.). 1924 р., ст. 13.
2. Д. Дорошенко — Л. Білецький. Памяти академіка Миколи Сумцова. 1925 р.
3. І. Мірчук. Г. С. Сковорода (Замітки до історії української культури). 1925 р.
4. В. Біднов. „Устное повѣствованіе запорожца Н. Л. Коржа“ та його походження й значіння. 1925 р., ст. 28.
5. Л. Білецький. Основи української літературно-наукової критики. Впровід. 1925 р.
6. В. Щербаківський. Основні елементи орнаментатії українських писанок та їхнє походження (Студія). 1925 р., ст. 32.
7. Л. Чикаленко. Техніка орнаментування керамічних виробів Мізинських неолітичних селищ. 1925 р., ст. 11.
8. Д. Антонович. З історії церковного будівництва на Україні. Вип. I. 1925 р.
9. Ф. Слюсаренко. Грецька федеральна конституція кінця IV віку пер. Хр. 1925 р.
10. С. Смаль Стоцький. Ритмика Шевченкової поезії. 1926 р., ст. 44.
11. Праці Українського Історично-Філологічного Товариства в Празі. Рік перший (1923—1924). Том I. 1926 р., ст. 210.
12. Справоздання Українського Історично-Філологічного Товариства в Празі за другий рік його діяльності. 1926 р., ст. 14.
13. Справоздання Українського Історично-Філологічного Товариства в Празі за третій рік його діяльності. 1927 р., ст. 13.
14. Шостий рік діяльності Українського Історично-Філологічного Товариства в Празі.
15. Річне Справоздання Українського Історично-Філологічного Товариства в Празі. Рік четвертий (1926—1927). 1930., ст. 20.
16. Річне Справоздання Українського Історично-Філологічного Товариства в Празі. Рік п'ятий (1927—1928). 1930 р., ст. 14.
17. Річне Справоздання Українського Історично-Філологічного Товариства в Празі. Рік шостий (1928—1929). 1930 р., ст. 32.
18. Річне Справоздання Українського Історично-Філологічного Товариства в Празі. Рік сьомий (1929—1930). 1930 р., ст. 32.
19. Річне Справоздання Українського Історично-Філологічного Товариства в Празі. Рік восьмий (1930—1931). 1931 р., ст. 32.
20. Дискусія над питанням: „Откоуду есть пошла руская земля...“ 1931., ст. 30.
21. Річне Справоздання Українського Історично-Філологічного Товариства в Празі. Рік дев'ятий (1931—1932). 1933 р., ст. 24.
22. Річне Справоздання Українського Історично-Філологічного Товариства в Празі. Рік десятий (1932—1933). 1933 р., ст. 16.
23. Річне Справоздання Українського Історично-Філологічного Товариства в Празі. Рік одинадцятий (1933—1934). 1934 р., ст. 16.
24. Річне Справоздання Українського Історично-Філологічного Товариства в Празі. Рік дванадцятий (1934—1935). 1935 р., ст. 16.
25. Памяти професора Василя Біднова. 1936 р., ст. 32.
26. Річне Справоздання Українського Історично-Філологічного Товариства в Празі. Рік тринадцятий (1935—1936). 1936 р., ст. 16.
27. С. Смаль Стоцький. Останній рік Шевченкової поетичної творчості. 1937 р.
28. І. Мірчук. Чи можливі синтетичні суди а ргіогі? 1937 р., ст. 8.
29. М. Антонович. Матеріали до вербування українців у пруську армію XVIII в.
30. Д. Дорошенко. Степан Опара, невдалий гетьман Правобережної України. 1937 р.
31. Б. Крупницький. Пилип Орлик і Сава Чалий. 1937 р., ст. 6.
32. О. Лотоцький. П. О. Куліш та М. П. Драгоманов у їх листуванні. 1937., ст. 14.
33. В. Садовський. Господарські погляди українського поміщика в першій половині XIX в. 1937 р., ст. 14.
34. А. Яковлів. До історії кодифікації українського права XVIII ст. 1937 р., ст. 12.
35. Ол. Шультсін. Ідеологічна ненависть і непереможна любов Ж. Ж. Руссо до Франції. 1937 р. ст. 7.
36. В. Сімович. Проблема гармонії складів у морфології слов'янських мов. 1937 р.
37. Р. Смаль Стоцький. Краса і погань. 1937 р. ст. 12.
38. К. Чехович. Чеські впливи на Франкового „Мойсея“ та „Івана Вишенського“.
39. Ф. Слюсаренко. Нумізматична праця проф. В. Б. Антоновича. 1938 р. ст. 11.
40. Ів. Борковський. Значіння деяких предметів знайдених в Майкопській могилі.
41. Л. Чикаленко. Вівіфікаціонізм. 1938 р. ст. 8.
42. В. Щербаківський. Матеріали з археологічних розкопів на Переяславщині.
43. В. Дорошенко. Примітки В. Антоновича до Шевченкового „Кобзаря“. 1937.
44. В. Прокопович. Сфрагістичні анекдоти. 1938 р. ст. 28.
45. С. Наріжний. Дійствія презьльної брани. 1938 р.
46. Степан Сірополко. Граф Петро Завадовський — перший міністр освіти в царській Росії. 1938 р. ст. 7.
47. Праці Українського Історично-Філологічного Товариства в Празі. Том другий. Прага 1939 р. ст. VIII+227.
48. М. Антонович. Пограничник Босий. 1940 р. ст. 16.